

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 448/2013

z 15. mája 2013,

ktorým sa stanovuje postup na určenie referenčného členského štátu správcu AIF z krajiny mimo EÚ podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010⁽¹⁾, a najmä na jej článok 37 ods. 14,

keďže:

- (1) V situáciách uvedených v článku 37 ods. 4 písm. b), písm. c) bode i), písm. e), písm. f) a písm. g) bode i) smernice 2011/61/EÚ by sa za potenciálny referenčný členský štát správcu alternatívnych investičných fondov (AIF) z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ a/alebo uvádzať na trh v Únii AIF, ktoré spravuje, mohol považovať viac než jeden členský štát. V takýchto prípadoch musí správca AIF z krajiny mimo EÚ predložiť žiadosť príslušným orgánom týchto členských štátov s cieľom určiť jeho referenčný členský štát. K žiadosti by mali byť pripojené všetky príslušné informácie a dokumenty potrebné na určenie referenčného členského štátu tohto správcu AIF. Dotknuté príslušné orgány by mali prijať spoločné rozhodnutie na určenie referenčného členského štátu. Je potrebné stanoviť postup, ktorý majú uplatňovať dotknuté príslušné orgány pri určovaní referenčného členského štátu. Hoci sú za vymenovanie referenčného členského štátu spoločne zodpovedné príslušné orgány dotknutých členských štátov, riadne zapojenie všetkých potenciálnych referenčných členských štátov do takéhoto procesu rozhodovania by mal zabezpečiť Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽²⁾ a mal by pomáhať pri dosahovaní dohody.
- (2) Postup na určenie referenčného členského štátu sa líši od postupu predkladania žiadostí o povolenie podľa smernice 2011/61/EÚ. Po určení referenčného členského štátu musí dotknutý správca AIF z krajiny mimo EÚ predložiť žiadosť o povolenie príslušnému orgánu daného členského štátu, pričom dodržiava rovnaký postup a rovnaké podmienky ako v prípade správcov AIF podľa článkov 7 a 8 smernice 2011/61/EÚ.
- (3) Smernica 2011/61/EÚ zaväzuje členské štáty uplatňovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktorými sa od 22. júla 2013 transponuje uvedená smernica. Bez

toho, aby bol dotknutý delegovaný akt požadovaný v článku 67 ods. 6 smernice 2011/61/EÚ, uplatňovanie tohto nariadenia sa preto takisto odkladá na ten istý dátum.

- (4) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Európskeho výboru pre cenné papiere,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Postup na určenie referenčného členského štátu spomedzi viacerých potenciálnych referenčných členských štátov

1. Keď správca alternatívnych investičných fondov (AIF) z krajiny mimo EÚ, ktorý má v úmysle spravovať AIF z EÚ bez ich uvedenia na trh alebo ktorý má v úmysle uvádzať na trh v Únii AIF, ktoré spravuje, predloží žiadosť o určenie svojho referenčného členského štátu podľa článku 37 ods. 4 druhého pododseku smernice 2011/61/EÚ, táto žiadosť musí byť v písomnej podobe a musí byť adresovaná každému z príslušných orgánov členských štátov, ktoré sú potenciálnymi referenčnými členskými štátmi. V žiadosti sa uvádzajú všetky potenciálne referenčné členské štáty.

2. Žiadosť správcu AIF z krajiny mimo EÚ zahŕňa informácie a dokumenty potrebné na určenie referenčného členského štátu.

3. V situácii uvedenej v článku 37 ods. 4 písm. b) smernice 2011/61/EÚ takéto informácie a dokumenty zahŕňajú:

- a) informáciu o členských štátoch usadenia AIF spravovaných správcou AIF z krajiny mimo EÚ;
 - b) informáciu o členských štátoch, v ktorých správca AIF z krajiny mimo EÚ spravuje aktíva;
 - c) objem aktív spravovaných správcou AIF z krajiny mimo EÚ v rôznych členských štátoch.
4. V situácii uvedenej v článku 37 ods. 4 písm. c) bode i) smernice 2011/61/EÚ takéto informácie a dokumenty zahŕňajú:

- a) informáciu o členskom štáte usadenia AIF spravovaného správcou AIF z krajiny mimo EÚ;
- b) informáciu o členských štátoch, v ktorých má správca AIF z krajiny mimo EÚ v úmysle uviesť AIF na trh.

(¹) Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84.

5. V situáciách uvedených v článku 37 ods. 4 písm. e) a písm. g) bode i) smernice 2011/61/EÚ takéto informácie a dokumenty zahŕňajú:

- a) informáciu o členských štátoch usadenia AIF spravovaných správcom AIF z krajiny mimo EÚ;
- b) opis stratégie uvádzania na trh, ktorou možno preukázať úmysel správcu AIF z krajiny mimo EÚ uvádzať určitý AIF alebo niekoľko AIF na trh v konkrétnom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch a úmysel skutočne vykonávať uvádzanie na trh v konkrétnych členských štátoch, pričom sa uvádzajú aspoň:
 - i) členské štáty, v ktorých distribútori (a správca AIF v prípade autodistribúcie) budú propagovať podielové listy alebo akcie AIF, ktoré spravuje správca AIF, vrátane očakávaného podielu z hľadiska objemu spravovaných aktív na celkovom objeme propagácie v Únii;
 - ii) odhad očakávaného počtu cieľových investorov usadených v členských štátoch, v ktorých má správca AIF v úmysle uvádzať svoje AIF na trh;
 - iii) úradné jazyky členských štátov, do ktorých sa preložili ponukové a propagačné materiály alebo do ktorých sa majú preložiť;
 - iv) rozdelenie činností uvádzania na trh v členských štátoch, v ktorých má správca AIF v úmysle uvádzať svoje AIF na trh, najmä s prihliadnutím na význam a častosť výskytu reklamy a putovných akcií.

6. V situácii uvedenej v článku 37 ods. 4 písm. f) smernice 2011/61/EÚ takéto informácie a dokumenty zahŕňajú informácie stanovené v tomto článku ods. 5 písm. b).

7. Príslušné orgány, na ktoré sa správca AIF z krajiny mimo EÚ obrátil ako na príslušné orgány potenciálnych referenčných členských štátov, ihneď po prijatí žiadosti uvedenej v tomto článku ods. 1 a najneskôr do troch pracovných dní od prijatia žiadosti nadviažu vzájomný kontakt, ako aj kontakt s Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy (ESMA), aby rozhodli, či sú podľa článku 37 ods. 4 smernice 2011/61/EÚ do tohto postupu potenciálne zapojené nejaké ďalšie príslušné orgány v Únii.

Na žiadosť ESMA mu príslušné orgány bezodkladne poskytnú úplnú žiadosť predloženú správcom AIF z krajiny mimo EÚ.

8. Ak sa prijme rozhodnutie, že by do tohto postupu mohli byť zapojené ďalšie príslušné orgány v Únii, ESMA ich o tom bezodkladne informuje a zaistí, aby dostali úplnú žiadosť predloženú správcom AIF z krajiny mimo EÚ.

9. Každý príslušný orgán zapojený do tohto postupu a ESMA môžu od správcu AIF z krajiny mimo EÚ požadovať príslušné dodatočné informácie a dokumenty potrebné na určenie referenčného členského štátu.

Takáto žiadosť o dodatočné informácie alebo dokumenty musí byť v písomnej podobe, musí zahŕňať zdôvodnenie a musí sa oznámiť súčasne všetkým ďalším dotknutým príslušným orgánom a ESMA.

Keď žiadajúci príslušný orgán alebo ESMA dostanú dodatočné informácie alebo dokumenty, žiadajúci orgán tieto informácie alebo dokumenty bezodkladne poskytne všetkým ďalším dotknutým orgánom a prípadne ESMA.

10. Do jedného týždňa od prijatia žiadosti uvedenej v odseku 1 príslušnými orgánmi, na ktoré sa obrátil správca AIF, alebo prípadne akýmkoľvek ďalšími príslušnými orgánmi v Únii podľa odseku 8 si všetky dotknuté príslušné orgány navzájom poskytnú stanovisko v súvislosti s určením vhodného referenčného členského štátu a poskytnú ho aj ESMA.

11. Všetky príslušné orgány potom spoločne určia referenčný členský štát. Tento štát sa určí najneskôr do jedného mesiaca od prijatia žiadosti príslušnými orgánmi, na ktoré sa obrátil správca AIF z krajiny mimo EÚ, alebo prípadne ďalšími príslušnými orgánmi v Únii podľa odseku 8.

V prípade žiadosti o dodatočné informácie sa lehota uvedená v prvom pododseku predlži, aby zahŕňala obdobie medzi predložením žiadosti o dodatočné informácie a dokumenty podľa odseku 9 a prijatím takýchto informácií alebo dokumentov.

12. ESMA pomáha dotknutým príslušným orgánom a v prípade potreby uľahčuje postup na určenie referenčného členského štátu podľa článku 31 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

13. Príslušný orgán členského štátu určeného za referenčný členský štát písomne a bez zbytočného odkladu informuje o tomto určení správcu AIF z krajiny mimo EÚ.

14. V prípade, že žiadajúci správca AIF z krajiny mimo EÚ nie je písomne informovaný do siedmich dní od určenia alebo dotknuté príslušné orgány neurčili referenčný členský štát v lehote uvedenej v tomto článku ods. 11 prvom pododseku, žiadajúci správca AIF z krajiny mimo EÚ si môže sám zvoliť svoj referenčný členský štát v súlade s kritériami stanovenými v článku 37 ods. 4 druhom pododseku smernice 2011/61/EÚ.

Správca AIF z krajiny mimo EÚ písomne a bezodkladne informuje o svojej voľbe referenčného členského štátu všetky príslušné orgány, na ktoré sa pôvodne obrátil, a ESMA.

15. Keď sa referenčný členský štát zvolený správcom AIF z krajiny mimo EÚ líši od referenčného členského štátu určeného príslušnými orgánmi, dotknuté príslušné orgány informujú o určenom štáte správcu AIF z krajiny mimo EÚ čo najskôr, najneskôr však do dvoch pracovných dní od prijatia informácií o voľbe zo strany správcu AIF podľa odseku 14. V tomto prípade je určenie nadradené voľbe.

*Článok 2***Nadobudnutie účinnosti**

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie sa uplatňuje od 22. júla 2013.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO
